

Den 25. september 1943.

N O R S K V I L J E

Organ for heimefronten.

Norge skal vernes med viljer av stål.

Igår talte professor Jac.S. Worm Müller fra London. Han sa bl.a.:

"Imorgen, den 25. september, er det tre år siden Norges frihetskamp egentlig begynte. Det er denne dag som danner det avgjørende skille mellom godt og ondt i vår historie. Denne tid er Norges nød tid og dog den stolteste tid i vårt lands historie. Det var nå heimefronten ble organisert. Forut for det hele gikk forrederen Quislings plan for Tysklands overfall på Norge. Det var ham først og fremst som skaffet dem inn i landet. Dette var den første fase for nasifiseringen av Norge. Den annen fase var da Quisling legaliserte sin egen underkastelse under nasismen, og stormløpet på Stortinget tok sin begynnelse. Det var nå Nasjonal Samling, etter eget sigende, ble landets sterkeste parti i løpet av en natt. "Vi er uttrykk for folkeviljen enten vi er i flertall eller i mindretall", sa Quisling. Den 25. september 1940 ble den dag da skjellene falt fra det norske folks øyne. Da viste Tyskland verden sitt sanne ansikt. Den 25. september ble for det norske folk hva Dunkerque ble for det britiske folk. Det reddet Norge på randen av stupet. Vi måtte lenge holde oss på defensiven, inntil vi fikk mobilisert alle krefter i folket. Det tok tid å organisere motstanden. For hvert nytt framstøt nasistene gjorde, ble stadig nye lag av folket trukket inn i kampen. Overalt ble nasistene møtt av innbitt og forbitret motstand. Hver eneste nordmann fikk personlig erfaring for at dette ikke var en krig om det engelske Imperium, men det var en krig for selve menneskeheten og sivilisasjonen. Den skapte den ukuelige motstandsånd, som siden preget vårt folks kamp." Worm Müller kom deretter inn på Quislings og Terbovens djevlelike spill omkring det norske folk. Han uttalte videre: "Det norske folk tok sitt standpunkt. Det valgte lidelsens vei. Det som har hendt i disse tre år har vist at rettstanken er den klippe folket har bygget på." Han kom deretter inn på nasistenes uthuling av grunnloven og deres angrep på det norske rettsapparat. "I virkeligheten er ikke Quisling kommet et skritt framover. Den 25. september 1941 st i septembermordenes tegn. I septemberdagene 1942 måtte Quisling avlyse Rikstinget. Heimefrontens motstand har drept alle nasistiske angrep i fødselen. Quisling er ingen norsk statssjef. Han er bare en trell. Han er Tysklands ministerpresident in das Land Norwegen. Den 14/8-1943, da han legaliserte mordet på Gunnar Eilifsen, beviste han at han er tyskeres redskap. Alt har vendt seg mot ham. Alt hva de har søkt å give ned har mislykkes for dem. De ga opp 17. mai som sin dag, men undertrykkelsen har lært det norske folk å leve i den 17. mai's ånd." Han kom deretter inn på Quislings taler og siterte hans uttalelse om at den 25. september var den dato den siste norske invasjon fant sted i England. Quisling sa: "Det var en stor ulykke for oss at Harald Hardråde falt ved Stanford Bridge den 25. september 1066, og at nordmennene den gang ikke tok England." Worm Müller uttalte videre: "Quisling burde heller hefte seg ved at det var i septemberdagene 1940 at tyskerne rettet sitt siste dagsangrep mot London. Det var i virkeligheten den 27. september 1940 at vendepunktet inntråtte i krigen. Det var den britiske seir over luftangrepene mot

London, som reddet verden." Sluttelig uttalte Worm Müller: "Idag kan Quisling se konturene av Europas nye ansikt. Mussolini er borte, Kong Boris er død, og de andre quislingene på Balkan skjelver for sin skjebne. Tricoloren vaier over Korsika. I øst velter de russiske hærer seg fram som en dampveivals. Fra luften angripes festningen Europa, som er uten tak. I 4 måneder har der ikke vært senket et skip i Nord-Atlanteren. Quisling har grunn til på "jubileumsdagen" å ta fram til husvalse og trøst Hamsuns telegram den 17. mai i år: "Jeg synes det går riktig godt. U-båtene arbeider jo natt og dag. Innen et par uker vil vi vel spørre nytt om østfronten, og innen en måned har vel Japanerne rørt på seg".

En spåmann kan trenge i denne situasjon".

Nyhetene, den 22. og 23. sept. 1943:

Italia: De allierte har fortsatt framrykkingen i Sør-Italia og samler seg til kampen om Napoli, som nå er innenfor synsvidde. Flere deler av byen står i flammer, som er forårsaket av tyskernes sprengninger. Det viktige jernbaneknutepunkt Potenza er nå erobret, og ytterligere 6 andre byer. I Nord-Italia kjemper italienske alpetropper voldsomme kamper mot tyskerne. Italienske patrioter deltar i kampene i Sør-Italia på alliert side. Jugoslaviske friskarere kjemper nå på italiensk område flere steder i Nord-Italia. I området ved Trieste pågår der forbitrede kamper. Friskarene har også okkupert de områder av Slovenia, som tidligere holdtes av italienske styrker. Størstedelen av Dalmatias kyst blir nå behersket av friskarene. Det allierte flyvåpen har rettet en rekke kraftige flyangrep mot mål på Balkan, bl.a. flyplasser i Hellas, på Kreta og på Rodos, foruten at flyvåpnet støtter landopposisjonene i Sør-Italia. Etterat tyskerne måtte flykte fra Sardinia, har de forgjeves forsøkt å få fotfeste på Korsika. De blir presset opp i den nord-østlige del av øya og har forsøkt, under heftig bombing fra de alliertes side, å evakuere fra havnebyen Bastia.

Sovjetsamveldet: Russerne fortsetter sin framrykking på hele den lange fronten fra områdene nord for Smolensk til Det Asovske hav. Byene Demidov og Velisj, som ligger nord-vest for Smolensk, er nå på russernes hender. Russerne avanserer gjennom Duna-dalen mot Vitjbsk. Unetsja, som ligger midtveis mellom Brjansk og Gomel, er også inntatt. Likeledes det viktige jernbaneknutepunktet Tsjernigov, som ble stormet onsdag. Russerne kan nå se kuplene på Kiews kirker glimte i høstsolen, meldtes fra Moskva onsdag aften. Lenger sør er Zolotonosha, som ligger på jernbanelinjen Neshin - Cherkassi, tatt. Russerne har videre overskredet elven Samara og har inntatt byen Novomoskovsk, nord-øst for Dnjepropetrovsk. Ifølge en dagesordre fra marsjall Stalin torsdag kveld ble det meldt at Poltava var tatt med storm fra 3 kanter. I korthet kan en si at russerne nå forbereder stormen på byene Kiew, Kremenshug, Dnjepropetrovsk, Zaporoshe, og Mariupol i Ukraina og Donetz. På Midt-fronten er Smolensk direkte truet og Gomel marsjerer russerne mot i to kollonner. Tyskerne innrømmer nå åpent at det ikke lenger er noen frontforkortning som foretas på østfronten, men et bredt anlagt tilbaketog, hvis avslutning tyskerne ennå ikke kan gi meddelelse om.

Vestfronten: Flyplasser i Frankrike, Holland og Belgia har vært målet for det allierte flyvåpen i den siste tid. Natt til torsdag fortsatte imidlertid de allierte sin luftoffensiv mot Tyskland, idet byene Hannover og Emden ble kraftig angrepet. 26 bombefly og 1 jagerfly gikk tapt.

I London er det nå redegjort for de forslag som Rudolf Hess kom til England med i mai 1941. Hitlers forslag gikk ut på at England skulle få beholde sitt imperium mot at Tyskland fikk frie hender i Europa. En betingelse for at forhandlingene kunne komme i gang, var at Churchill-regjeringen tråtte tilbake. Mot Russland hadde Hitler, iflg. Hess, visse krav som han ville ha inn gjennom enten ved forhandlingene eller - hvis nødvendig - ved krig.

Hvis ikke England ville gå med på Hitlers forslag, så han seg nødt til å knuse landet og etter krigen holde England i permanent undertrykkelse. Hess fikk til svar at med menn som Hitler og hans feller går man ikke til forhandlinger. Rudolf Hess sitter framleis som krigsfange.

Spanias forhold til Storbritania har vært oppe til drøftelse i Underhuset. Anthony Eden forklarte at så lenge "Den blå divisjon" kjemper på tysk side på østfronten, kan der ikke bli tale om noen endring til det bedre i forholdet mellom de to land.

Nyheterne, den 24. september 1943.

Sovjetsamveldet: De første russiske tropper, som kom fra Novomoskovsk, har nådd Dnjepr på bred front, nord for Dnjepropetrovsk. De store bruhodene Kiew og Dnjepropetrovsk beskytes av russisk artilleri. Den innledende kamp om disse viktige elve-øverganger er innledet. Russerne står nå 10-15 km, fra Kiew og 6 km. fra Dnjepropetrovsk. Vest og sør for Poltava er tyskerne på fullt tilbaketog. De retirerende kolonner blir delvis tilintetgjort av russiske fly og av russisk infanteri. Kuban evakueres, men det er lite sannsynlig at tyskerne vil makte å redde styrkene i Kuban og på Krim, idet jernbanelinjen Zaporoshe - Krim er avskåret. Russerne har passert Melitopol, i nærheten av jernbaneknutepunktet Fedorovka, nord for byen. Det er mulig at tyskerne vil forsøke å evakuere Krim sjøveien, men den russiske Svartehavsflåten vil bli dem en farlig trussel. På midtfronten er Dnjepr overskredet 30 km. øst for Smolensk, og 2 andre styrker nærmer seg nå Smolensk. Den ene kolonne står 15 km. n.ø. for byen og den andre 22 km. s.ø. for byen. Vestfronten: Mannheim og Ludwigshafen ble i natt bombet av store styrker britiske fly. Darmstadt og Aachen ble også bombet. 32 fly gikk tapt. Flyplasser og jernbanemål i Frankrike, Nederland og Belgia er blitt heftig bombet. Tyske industridrivende har vært innkalt til møte hos Reichsminister Speer for å drøfte botemidlene mot luftkrigen. Ifølge tysk kringkaster uttalte Speer: "Man må arbeide under høytrykk for å produsere forsvarsvåpen mot disse redsler. De feige og svake sjele bør vite at vi snart skal slå igjen."

Italia: Den 5. amerikanske arme har rykket videre fram og står nå 38 km. inne i landet, etter en framrykking på 12 km. siste døgn. Byen Oliveto S. er blitt erobret. Den 8. britiske arme har rykket fram 12 km og har inn tatt byen Matera, nord-vest for Taranto. Resten av den italienske flåte, i alt 41 krigsfartøyer, er kommet til alliert havn. 9 fiendtlige fartøyer ble senket under veis. 2/3 av Korsika er nå i franskemennenes hender. Tyskerne er i ferd med å evakuere fra Bastia, den eneste brukbare havn de har igjen på nord-øst siden av øya. 7 transportfly på vei fra Korsika til Livorno er skutt ned. Den berømte journalist Knickerbocker kan fortelle at tyskerne har myrdet 40.000 sivilpersoner i Napoli. Tyskerne har lite mat på grunn av dårlige forbindelseslinjer. Tyskerne forsterker sine støttepunkter i Jugoslavia. Overalt på Balkan er de sværeste kamper i gang. 3 havner på kysten av Montenegro er erobret av friskarene. Der pågår de heftigste kamper om byene Susak og Split. Tyskerne har lidd svære tap.

Tyskerne flytter sine kvarterer utenfor Oslo. Både Luftwaffe og krigsmarinens hovedkvarter er flyttet utenfor byen. I Nordland er 1500 tyske desertsrør satt i konsentrasjonsleir. Fra hele landet meldes om masseutmeldelser fra N.S. og om nervøsitet innen partiledelsen og hos nasi-embedsmennene. Politimesteren i Narvik f.eks. går og lukker og passer på alle dørene om natten, av redsel for sine landsmenns rettfærdige vræde. Det norske fiskefartøy "Havbris" er oppbragt av englenderne, da det uren fiske i ulovlig område.

Fra et illegalt broderorgan gjengir vi denne lille historie: "Det gikk rykter i Oslo om at Hitler hadde hengt seg. "Var det ikke det jeg visste", sa Ola, "at krigen kom til å bli avgjort i luften".

Nordahl Grieg har vært på besøk hos norske marinestyrker på Island. Således har han vært ombord i en norsk hvalbåt som var utrustet for patruljetjeneste. Den var for det meste bemannet med hvalfangere. De fortalte om den siste vinteren på feltet, om hvordan de hadde gledet sig til å komme hjem til Norge til sommeren, men hvordan alle som en selvfølgelig hadde meldt seg til krigstjeneste da de ikke kunne komme hjem. Nå har de nesten 3 års krigstjeneste bak seg. - Den ble lang denne sesongen, hadde en av hvalfangerne sagt. Hærpuneringskanonen var blitt byttet med nye våpen og båten hadde fått nye apparater. Med den letthet som er særegen for sjøfolk, hadde de innstillet seg på det nye livet, og de som engang jaget hval, jaget nu ubåter. I verdens farligste farvann gjør de sin krigstjeneste. Siste nyttårsnatt hadde Nordahl Grieg vært ombord i et norsk krigsfartøy der nord. Nyttårsskiftet ble ikke feiret. Han hadde stått i byssen sammen med en ung messegutt som nettop var kommet ombord. Denne messegutten hadde kort tid i forveien vært med på en torpedering. De kamerater han stod sammen med da torpedoen eksploderte var forsvunnet, men selv hadde han berget seg. Han stod nå og passet kaffemaskinen. Han tittet på klokken da årsskiftet var inne. Og så mente han vel at stundens alvor krevet at han sa noe! - "I år må han vel gi seg, den helveten", sa han. Det var ingen iårlig militæroversikt ved årsskiftet, sluttet Nordahl Grieg.

DEN NORSKE SJØMANN

"No står du i større stridar.
Døden jagar din kjøl,
og det som i lasta biar,
er meir enn ditt og deg sjøl.
Alt det som folket ditt vilde,
vokster av tusenårs gror,
haustfrost og vårnetter milde,
har du ombord.

Du treng ikkje orda våre.
Sjølv har du heim ein stad,
ein smågut, solbleik i håret,
ei kvinna som gjer deg glad.
Dei er det du står for på vakta,
og døyr for, om det må til,
så dei skal få leva i Norge,
det Norge vi vil!"

- Sigmund Skard.

Natt og dag, året rundt, er norske sjøfolk, flygere og marinefolk i virk somhet og i kampf for det ene mål : å sikre seiren og befri sitt fedreland. Våre soldater på land venter utålmodig på signalet til den kampen som skal gi oss friheten tilbake. I ventetiden deltar de i krevende manøvrer, sammen med andre allierte utfører de et nødvendig vakthold - og av og til er de med på dristige raider.